

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ АКАДЕМІКА СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ
В КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ
ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ

МАТЕРІАЛИ
ДРУГОЇ МІЖВУЗІВСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

29 ЛИСТОПАДА 2016 Р.
М. РІВНЕ

Рівне
2016

УДК 378
ББК 74.58
А 43

Рекомендовано до друку рішенням

Вченої ради педагогічного факультету Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол № 11 від 22.11.2016 р.)

Ради Інституту педагогічної освіти Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука (протокол №4 від 17.11.2016)

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович, кандидат історичних наук, професор, ректор
Рівненського державного гуманітарного університету

Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, перший
проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Сілков Валерій Васильович, кандидат педагогічних наук, професор, декан педагогічного
факультету Рівненського державного гуманітарного університету

Пагута Тамара Іванівна, кандидат педагогічних наук, доцент директор Інституту
педагогічної освіти Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка
Степана Дем'янчука

Колупасва Тетяна Євстафіївна, кандидат педагогічних наук, професор, завідувач
кафедрою педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного
університету

Мельничук Лілія Борисівна, кандидат педагогічних наук, доцент завідувач кафедри
педагогіки Інституту педагогічної освіти Міжнародного економіко-гуманітарного
університету імені академіка Степана Дем'янчука

Яковишина Тетяна В'ячеславівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного університету

УДК 378 **Актуальні проблеми педагогіки вищої школи в контексті підготовки**
ББК 74.58 **педагогів початкової ланки освіти.** Матеріали другої міжвузівської
А 43 науково-практичної студентської конференції. – Рівне: РДГУ, 2016.- 280 с.

До збірника увійшли статті та тези доповідей учасників другої міжвузівської
науково-практичної студентської конференції "Актуальні проблеми педагогіки вищої
школи в контексті підготовки педагогів початкової ланки освіти" (Рівне, 29 листопада 2016
р.). Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та
зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки.

Для науковців, викладачів вищих закладів освіти, аспірантів та студентів.

За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей.

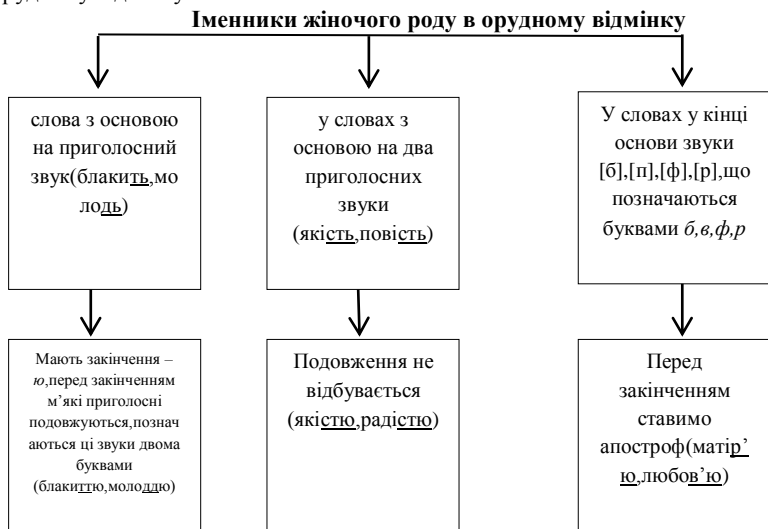
Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

© Кафедра педагогіки початкової освіти
Рівненського державного гуманітарного
університету, 2016. Укладання.

© Автори статей, 2016

розглядати з різних сторін – фонетичної, морфемної, морфологічної, синтаксичної. [3,с.135]

Допомагає краще усвідомити учням вживання іменників жіночого роду в орудному відмінку схема:

Отже, фонетична основа вивчення мовного матеріалу є однією із найважливіших та при правильному доборі вправ і реалізації дидактичних принципів навчання підвищує розвивальний ефект навчання, сприяє зростанню мовленнєвого досвіду учнів, успішному та більш свідомому засвоєнню навчального матеріалу [3, с.136]

Список використаних джерел

- 1.Вашуленко М.С. Українська мова і мовлення в початковій школі: Метод.посібник. – К.: Освіта, 2006.
- 2.Вашуленко М.С.Методика навчання української мови в початковій школі: навчально-методичний посібник для студентів вищих навчальних закладів.-К.:Літера ЛТД,2011.- 364с.
- 3.Коваль Г. П.Методика викладання української мови [Текст] : навч. посіб. для студ. пед. ін-тів, гуманіт. ун-тів, пед. коледжів спец. "Педагогіка і метод. почат. навчання" / Г. П. Коваль, Н. І. Деркач, М. М. Наумчук. - Т. : Астон, 2008. - 287 с.

ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК ЦІЛЕСПРЯМОВАНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОЦЕС

Могилевська Світлана Русланівна

студентка 5 курсу, педагогічного факультету

Рівненський державний гуманітарний університет

Науковий керівник:

Іскра Лілія Віталіївна,

страшний викладач, кафедра педагогіки початкової освіти,

Рівненський державний гуманітарний університет

Серед ціннісних пріоритетів сучасної освіти проблема виховання толерантності підрастаючого покоління посідає особливе місце не тільки в Україні, а й у цілому світі. Наразі українське суспільство переживає непростий період саморозвитку, який характеризується повільним і суперечливим становленням гуманістичних та демократичних цінностей у суспільстві. Тому саме виховання толерантності стає вкрай важливим, адже толерантність – це необхідна умова для створення атмосфери миру, доброзичливості й взаєморозуміння між людьми на шляху до побудови демократичного суспільства. *Толерантність* - це складне й багатогранне утворення і є важливою якістю особистості, завдяки якій спілкування між людьми стає виваженим, що в свою чергу, сприяє знаходженню істини навіть у конфліктних ситуаціях, це якість, яка виявляється у повазі до інтересів, почуттів, думок, звичаїв, вірувань, політичних уподобань та позицій інших людей. Толерантність є взаємоповагою через взаєморозуміння та основою цивілізованих стосунків.

З позицій педагогіки толерантність розглядають у поєднанні з вихованням доброзичливого ставлення до інших народів, а також у контексті культури міжнаціонального спілкування в полікультурному середовищі (О. Грива, В. Кукушин, В. Присакар). Принципи виховання толерантності досліджують Е. Антипова, Р. Безпальча, І. Бех, С. Герасимов, О. Захаренко, Е. Койкова, О. Матієнко, К. Нідерсон, Ю. Тодорцева та ін.

Виховання толерантності молодших школярів як педагогічний процес потребує обов'язкового визначення мети виховання, діагностики сформованості якостей толерантної особистості, вивчення принципів, підходів, методів і засобів виховання толерантності, визначення педагогічних умов, урахування вікових особливостей під час організації необхідних педагогічних умов, подолання практичних труднощів, пов'язаних із формуванням певних установок, а також оформлення змісту методики виховання толерантності. Для уточнення категорії “виховання толерантності” вважаємо важливими погляди зарубіжних педагогів Я. Коменського, Ж.Ж. Руссо, І. Песталотці на проблему виховання дружби й любові в багатонаціональному середовищі. У їхніх працях можна знайти заклики до виховання в дітей поваги до різних людей, до виховання всіх дітей як єдиної родини без розподілу за національним принципом, а також заклики до припинення всіх війн і необхідності підготовки дитини до життя в багатонаціональному суспільстві.

Отже, ми розуміємо категорію “виховання толерантності” як процес цілеспрямованого й систематизованого педагогічного впливу на розвиток толерантних якостей особистості. У навчально-виховному процесі толерантність також виступає як основа педагогічного спілкування між учителем та учнями. Сутність такого спілкування спрямована на створення оптимальних педагогічних умов, за яких в учнів відбувається формування культури власної гідності, самовираження їхньої особистості, виключення фактору страху дати неправильну відповідь або бути відмінним від більшості у власних поглядах.

Виходячи із сімейного середовища дитина, потрапляє в певні соціальні інститути (дошкільна установа, школа, вищі навчальні заклади), зустрічається із іншими нормами, цінностями, культурами й до цього вона має бути готова. Вона повинна адекватно, доброзичливо сприймати інших людей, реагувати на ту чи іншу ситуацію, на інші правила, на незвичні для неї події. Саме тому ще із молодшого шкільного віку необхідно виховувати у дітей толерантність, терпимість у ставленні до однолітків, старших, молодших.

Основним чинником, що впливає на розвиток толерантності молодших школярів, є їх включення в середовище школи як особливого соціального простору, для якого характерними є соціальна й культурна структурованість, наявність ключових осіб (педагогів, вихователів), значне зростання інформаційних потоків пізнавального й загальнокультурного характеру. Як справедливо зазначає М. Василюк, з приходом дитини до школи вона входить у систему взаємин між дітьми, які так само прийшли до школи з різним життєвим досвідом, багажем культури своєї сім'ї, родини, етносу, релігії тощо [3].

Варто зазначити, що існує багато різних визначень поняття «толерантність». Словники однозначно визначають пряме тлумачення /переклад – «толерантність-терпимість». Тобто, толерантність характеризується як здатність переносити несприятливий вплив яких-небудь факторів, поблажливість, терпимість до чийось думок, поглядів, вірувань тощо.

Питання про педагогічну толерантність вперше порушив М. Бубер, коли виникла необхідність створення нового напрямку в педагогічній науці – педагогіки толерантності. Він виділив низку важливих якостей толерантності, показавши її зв'язок із життям людей в малих групах, виявив риси толерантної та інтолерантної особистості. Слід зазначити, що у складних сучасних умовах заклад середньої освіти покликаний бути чинником толерантного середовища, де авторитет учителя, його педагогічна компетентність служитиме прикладом для наслідування та виправлятиме соціальні, моральні, етичні вади кожної окремої особистості.

За А. Асмоловим, можна виділити дві групи принципів толерантності, якими слід послуговуватися задля досягнення виховання толерантної особистості в умовах демократизації суспільства:

1. Принципи виховання у підростаючого покоління толерантного та терпимого ставлення: принцип дотримання загальноприйнятих моральних цінностей; принцип поваги гідності кожної особистості; принцип сприймання кожної людини як унікальної особистості; принцип прилучення до рідної культури й традицій та поваги до культур і традицій інших народів; принцип заперечення насильницьких методів вирішення конфліктів; принцип виховання відповідальності за свої дії, поведінку, висловлювання; принцип виховання толерантної свідомості у ставленні до всього живого, до інших людей, до самого себе.

2. Принцип гуманізації навчального простору за допомогою впровадження ідей толерантності у навчально-виховний процес: принцип гуманізації існуючих методів та форм викладання, навчання, виховання; принцип використання методів навчання та виховання у відповідності до вікових особливостей учнів; принцип впровадження нових методів та форм педагогічної діяльності, побудованих на толерантній основі; принцип взаєморозуміння, взаємодопомоги, взаємозалежості та взаємодоповнення у взаємовідносинах «учень-учень» та «учень-учитель»; принцип виховання та спонукання розвитку комунікативних здібностей як головного чинника особистості та виховання дітей у колективі; принцип створення умов успіху до кожного учня тощо [2, с. 61-63].

На думку Б. Гершунського, основну роль у вихованні толерантності відіграє освіта, яку традиційно сприймають як процес і результат засвоєння людиною досвіду поколінь у вигляді системи накопичених знань, практичних умінь і навичок. Сучасна освіта покликана сприяти збереженню традицій, відкриттю нових культур, віросповідань, знайомству з різноманітними звичаїв, норм поведінки, формуванню здібностей до сприйняття різних культур і дбайливого ставлення до них. Міцний зв'язок між культурою різних народів та освітньою формою безмежної освітньої

полікультурний простір, у якому виховується сучасна дитина. Ми підтримуємо думку вчених І. Абакумової та П. Єрмакова в тому, що саме в межах полікультурного освітнього простору відбувається повноцінне виховання толерантності не тільки як важливої соціальної цінності, а і якособистісно важливої якості [1]. Толерантність і полікультурний освітній простір мають міцний взаємозв'язок, оскільки виховання толерантності відбувається більш успішно саме в полікультурному освітньому просторі, водночас ефективність навчально-виховного процесу в межах полікультурного освітнього простору залежить від прояву толерантності у взаємодії тих, хто навчається.

Дослідниця О. Грива зазначає, що виховання толерантності ґрунтується на поважному ставленні до представників інших національностей і релігій; на знайомстві дітей, молоді, населення з традиціями, культурою історією свого народу; на відповідній педагогічній культурі вихователів; на можливості національної та релігійної освіти для кожного народу; на створенні й функціонуванні національно-культурних, релігійних та інших організацій; підтримці державою національно-культурних ініціатив, а також на відсутності тиску з боку міжнародних, національних та релігійних організацій [4].

Отже, метою виховання толерантності молодшого школяра в умовах полікультурного освітнього простору стає розвиток толерантних якостей особистості молодшого школяра. Досягти її можна лише в ході вирішення таких завдань, як: запобігання проявам інтолерантності в класі; налагодження атмосфери діалогу та співпраці під час спілкування; створення позитивних установок на співіснування різного; формування прагнення зрозуміти іншого; розвиток здатності критично ставитися до власної діяльності й поведінки; формування вмінь конструктивно виходити з конфліктних ситуацій; розвиток здібностей до співпереживання та співчуття, а також довіри й гідності.

У визначенні змісту виховання толерантності доцільною також вважаємо новозеландську модель Б. Рієрдона, де автор відображає форми поведінки в толерантному та інтолерантному класах. Так, у поведінці учнів толерантного класу простежуються такі прояви поведінки: вміння уважно слухати та чути один одного; прагнення розібратися й розпитати. У такому класі також відчувається атмосфера доброзичливості, ввічливого спілкування, підтримки, поваги та емпатії. В інтолерантному класі для поведінки учнів характерними стануть такі прояви поведінки: невміння слухати, небажання пізнавати один одного, обвинувачення, насмішки, осудження та критика будь-яких думок, накази, погрози, попередження [5]. Актуальними сьогодні й надзвичайно важливими завданнями початкової освіти у сфері педагогіки толерантності Б. Рієрдон вважає: навчання життя в різноманітному світі; навчання конструктивно розв'язувати конфлікти; виховання відповідальності за свої вчинки [5, с. 17]. Слід зазначити, що толерантність забезпечує успішну соціалізацію та стає умовою розвитку самоусвідомлення, національної свідомості, власної ідентичності й гідності особистості.

Нині, у полікультурному освітньому просторі саме школа, шкільний клас відіграють важливу роль у вихованні толерантності, оскільки стають мікросередовищем соціальних відносин, які дитина проєктує на свої подальші відносини з оточенням у дорослому житті. У таких мікросередовищах закладаються основи толерантних взаємин, саме тому в кожному класі має бути створена сприятлива атмосфера для закладення установок толерантної поведінки. Відомо, що толерантність має міцний зв'язок із такими базовими вольовими властивостями людини, як: витримка, самовладання, саморегуляція, – які можна формувати в процесі

виховання. Витримку й самовладання психологи вважають зовнішнім проявом толерантності як першої реакції індивіда на незнайоме його ціннісній системі. Всі вищезазначені якості не існують в особистості окремо, а формуються протягом життя. У шкільному віці розвиток волі відбувається під впливом навчальної діяльності, яка є обов'язковою й потребує чималих зусиль контролювати власну поведінку. До основних компонентів виховання толерантності в учнів молодших класів в умовах освітнього полікультурного середовища можна віднести: набуття знань про толерантність, знань про існування відмінностей у культурах і способах мислення представників інших етнічних, національних або культурних приналежностей; створення установок на доброзичливе ставлення до іншої особистості, а також на зацікавленість у набутті певного досвіду від спілкування з представниками іншої культури; розвиток умінь культурного спілкування й навичок розв'язання конфліктів. Так, знання про існування толерантності, набуті дітьми молодшого шкільного віку, допомагають переконувати їх у доцільності певних рішень і вчинків щодо іншої особистості, а також усвідомлювати та управляти власними емоціями. Слід зазначити, що процес виховання толерантності не обмежується лише наповненням дітей молодшого шкільного віку знаннями про толерантність, стимулом до прояву їхньої толерантної поведінки стають набуті здібності та вміння вести діалог, уважно з розумінням вислуховувати позицію іншого, намагатися усвідомлювати й приймати позицію іншого такою, якою вона є, впевнено висловлювати власні погляди, спілкуватися культурно, тобто зберігати позитивне доброзичливе ставлення під час спілкування.

Висновок. Метою виховання толерантності молодшого школяра в умовах полікультурного освітнього простору стає розвиток толерантних якостей особистості молодшого школяра. Виходячи зі специфіки самої толерантності, а також психолого-педагогічних доміант виховання толерантності в учнів молодших класів, виокремлено основні функції, які толерантність може виконувати в життєдіяльності молодшого школяра. Серед них визначено такі: стійкості, спонукальну, адаптаційну, оцінно-прогностичну та інтегруючу.

Список використаних джерел

1. Абакумова І. О становленні толерантності личности в поликультурном образовании / І. Абакумова, П. Ермаков, В.Гуров // Вопросы психологии. – 2003. – № 3.
2. Асмолов А. Историческая культура и педагогическая толерантности // А. Асмолов. – М.: «Мемориал». – 2011. - № 24. - С. 61-63.
3. Василенка М. І. Виховання толерантності у молодших школярів засобами предмету „Музика” в умовах полікультурного простору [Електронний ресурс] / М. І. Василенка. – Режим доступу : http://archive.Nbu.gov.ua/portal/natural/NVUu/Ped/2011_20/basilinka.pdf.
4. Грива О.Л. Оценка эффективности формирования толерантности у детей и молодежи в поликультурном пространстве / О.Л. Грива // Социально-педагогика. – 2005. – № 3. – С. 8–25.
5. Ризрдон Б. Толерантность – дорога к миру / Б. Ризрдон. – М., 2001. – 87 с.

З М І С Т

<i>Колупаєва Тетяна Євстафіївна</i> ВІТАЛЬНЕ СЛОВО	3
---	---

СЕКЦІЯ 1

ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ: СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР

<i>Богданюк Марина Юріївна</i> ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ У ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ КЛАСИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ	4
<i>Галушко Діана Василівна</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ГУМАНІЗАЦІЇ ОСВІТИ	8
<i>Гривіцька Руслана Володимирівна</i> СИСТЕМА ПЕДАГОГІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	11
<i>Гуранець Наталія Анатоліївна</i> ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ Г. СПЕНСЕРА В КОНТЕКСТІ ПРІОРИТЕТІВ ОСВІТИ ХХ СТ.	15
<i>Зубик Ганна Анатоліївна</i> ЖИТТЄВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	18
<i>Козік Олена Ярославівна</i> ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ	22
<i>Колядич Ірина Іванівна</i> СОЦІОКУЛЬТУРНІ ВИМІРИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	24
<i>Мар'юсик Іванна Вікторівна</i> ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОГО ВИХОВНОГО СЕРЕДОВИЩА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	28
<i>Мельник Марія Вікторівна</i> ОСОБИСТІНО-ПРОФЕСІЙНИЙ ІМІДЖ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	32
<i>Стрільцька Катерина Андріївна</i> ФОРМИ І МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНО-МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	36
<i>Страшівська Світлана Ігорівна</i> СУЧАСНА СТРУКТУРА І ФУНКЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ	40
<i>Штаєр Оксана Валеріївна</i> ДО ПИТАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ “ПРОФЕСІЙНО- ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА”	44

СЕКЦІЯ 2

ПОЧАТКОВА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ

<i>Бабяр Алла Андріївна</i> ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СПІВРОБІТНИЦТВА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З БАТЬКАМИ УЧНІВ	48
<i>Басараба Діана Василівна</i> ВПЛИВ ВЗАЄМОДІЇ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ З БАТЬКАМИ УЧНІВ НА ХІД НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	52
<i>Баховська Маріанна Василівна</i> РОЗВИТОК КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	55

<i>Бондарчук Ірина Володимирівна</i>	МЕТОДИЧНА РОБОТА, ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	58
<i>Бричка Мирослава Анатоліївна</i>	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ _____	61
<i>Велесик Віталія Степанівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО УРОКУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	66
<i>Гомон Альона Олексіївна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ НА УРОЦІ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	68
<i>Дем'янчук Наталія Володимирівна</i>	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗГЛЯДУ УРОКУ ЯК СКЛАДНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ СИСТЕМИ ТА НЕОБХІДНОСТІ ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ ДО НЬОГО _____	71
<i>Карпо Віра Юріївна</i>	ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ОБДАРОВАНИХ УЧНІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	73
<i>Коваль Ольга Вікторівна</i>	ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОСВІТА ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ ВЗАЄМОДІЇ _____	76
<i>Ковальчук Ірина Володимирівна</i>	АКТИВНІ ФОРМИ І МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНИХ ПОЧАТКОВИХ ШКІЛ _____	81
<i>Ковальчук Наталія Анатоліївна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ УМОВНО-СИМВОЛІЧНОЇ НАОЧНОСТІ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	86
<i>Конончук Марія Олександрівна</i>	ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОПІЗНАВАЛЬНИХ УМІНЬ ТА НАВИЧОК У ПЕРШОКЛАСНИКІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ _____	90
<i>Куницька Тетяна Вікторівна</i>	ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ НАД ВИРАЗНІСТЮ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	94
<i>Кухновець Людмила Іванівна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ ПОЗАУРОЧНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	97
<i>Матушевська Юлія Василівна</i>	ВИВЧЕННЯ МОВНОГО МАТЕРІАЛУ НА ЗВУКОВІЙ ОСНОВІ _____	100
<i>Мозилевська Світлана Русланівна</i>	ВИХОВАННЯ ТОЛІРАНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК ЦІЛЕСПРЯМОВАНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОЦЕС _____	104
<i>Мотько Тетяна Станіславівна</i>	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «ЗВУКИ І БУКВИ» В 2 КЛАСІ _____	109
<i>Нідельська Оксана Юріївна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ _____	112
<i>Панасюк Мирослава Сергіївна</i>	СЛОВНИКОВА РОБОТА НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ В ПРАКТИЦІ НАВЧАННЯ МОЛОШИХ ШКОЛЯРІВ _____	114

<i>Панасюк Оксана Миколаївна</i> ТЕОРЕТИКО – МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	118
<i>Пасічник Дарина Миколаївна</i> ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	121
<i>Полюхович Іван Анатолійович</i> ГЕНДЕРНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ _____	123
<i>Прокоп Яна Сергіївна</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	127
<i>Радчена Юлія Віталіївна</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО РОБОТИ З ІННОВАЦІЙНИМИ ТЕХНОЛОГІЯМИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	131
<i>Сацук Інна Вікторівна</i> ВИДИ ДИКТАНТІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ, ЕФЕКТИВНІСТЬ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ _____	135
<i>Сичук Катерина Анатоліївна</i> ВИРАЗНЕ ЧИТАННЯ В СТРУКТУРІ УРОКУ _____	138
<i>Старовойт Оксана Сергіївна</i> ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МАТЕМАТИКИ _____	143
<i>Стасюк Марина Святославівна</i> ЗАСТОСУВАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ ОРГАНІЗАЦІЇ УРОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	146
<i>Тинишук Тетяна Андріївна</i> МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПРОСТИХ ОБЕРНЕНИХ ЗАДАЧ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	150
<i>Толочик Олена Михайлівна</i> КОМПОЗИЦІЙНІ НАВИЧКИ ЯК ОСНОВА ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ _____	154
<i>Томчук Олена Анатоліївна</i> ТЕКСТ ЯК ЗАСІБ ПОЄДНАННЯ ЗМІСТОВИХ ЛІНІЙ ПОЧАТКОВОГО КУРСУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	157
<i>Тумаха Тетяна Анатоліївна</i> ЗВУКОВА РОБОТА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	161
<i>Хасцька Ольга Василівна</i> АНАЛІЗ ПОЕТИЧНОГО ТВОРУ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ _____	164
<i>Цісарук Олена Едуардівна</i> ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА _____	167
<i>Чикалюк Галина Валеріївна</i> ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЛІТЕРАТУРНОГО КРАСЗНАВСТВА НА УРОКАХ ЧИТАННЯ _____	171
<i>Шостак Марина Павлівна</i> РОБОТА ВЧИТЕЛЯ НАД ФОРМУВАННЯМ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ УЧНІВ В УМОВАХ ГОВІРКОВОГО ОТОЧЕННЯ _____	174

<i>Яримкевич Ірина Валеріївна</i>	РОЗВИТОК ДРІБНОЇ МОТОРИКИ РУК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ОБРАЗОВНОГО МИСТЕЦТВА _____	177
-----------------------------------	--	-----

СЕКЦІЯ 3
СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ
У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ ВИЩОЇ ОСВИТИ

<i>Берташ Віта Олександрівна</i>	РЕФЛЕКСІЯ ЯК АКТИВНИЙ МЕТОД РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОВНОГО МИСТЕЦТВА _____	181
<i>Зарачна Аліна Вікторівна</i>	СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «САМОСТІЙНА РОБОТА» В ПСИХОЛОГО- ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ _____	183
<i>Ковальчук Наталія</i>	РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ІГРОВИХ МЕТОДИК _____	186
<i>Крупенко Олеся Іванівна</i>	ОСНОВИ НАВЧАННЯ ОБДАРОВАНИХ УЧНІВ _____	190
<i>Мариніна Ірина Володимирівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	193
<i>Мельник Олеся Олександрівна</i>	ПЕДАГОГІЧНІ КОНФЛІКТИ, ЇХ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВ'ЯЗАННЯ _____	196
<i>Мисечко Тетяна Володимирівна</i>	ОБДАРОВАНІСТЬ ШКОЛЯРІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	199
<i>Павлюк Катерина Олегівна</i>	ПРОБЛЕМА АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ _____	204
<i>Сайко Марія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ГУВЕРНЕРСТВА В УКРАЇНІ _____	208
<i>Соломко Інна Антонівна</i>	СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТЬ "САМОРОЗВИТОК" ТА "ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК" ОСОБИСТОСТІ _____	212
<i>Тимошук Анастасія Анатоліївна</i>	ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ В. СУХОМЛІНСЬКОГО В КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВИТИ В УКРАЇНІ _____	216
<i>Усаченко Ганна Юріївна</i>	ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНОСТІ ІНТЕРЕСУ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ _____	219

СЕКЦІЯ 4
ІНТЕГРАЦІЯ ОСВИТИ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ТА СВІТОВОГО
ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

<i>Ващишина Юлія Іванівна, Омельчук Дарина Юріївна</i>	ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ _____	223
--	---	-----

<i>Гаврилович Мирослава Олегівна,</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ _____	228
<i>Головатюк Валентина Олегівна</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ШКОЛЯРАМИ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	232
<i>Дацька Іванна Іванівна</i> ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО- ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ З ОБДАРОВАНИМИ УЧНЯМИ _____	235
<i>Козік Ольга Василівна</i> ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	238
<i>Кочарьов Владислав Дмитрович</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ _____	242
<i>Кучер Ірина Андріївна</i> ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПОЧАТКОВИХ ШКОЛАХ ЗА КОРДОНОМ (НА ПРИКЛАДІ ЯПОНІЇ) _____	246
<i>Мельничук Ірина Ігорівна</i> СТРУКТУРА ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	249
<i>Набухотна Ольга Василівна</i> СУХОМЛИНСЬКИЙ В.О. ПРО РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ УРОКІВ МИСЛЕННЯ СЕРЕД ПРИРОДИ _____	253
<i>Тверда Оксана Олександрівна</i> КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ ГОТОВНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ВИХОВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ УЧНІВ _____	256
<i>Шевчук Юлія Олександрівна</i> ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ ОСВІТИ В УКРАЇНІ _____	260
<i>Шульгун Марина Віталіївна</i> ПЕДАГОГІЧНА ЕТИКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	263
<i>Юрим Ганна Петрівна</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРЕДМЕТНО-ГУРТКОВОЇ РОБОТИ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛИ _____	267
<i>Яворська Ірина Юріївна</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	271

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕДАГОГІКИ
ВИЩОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ
ПЕДАГОГІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ**

**Матеріали
другої міжвузівської науково-практичної
студентської конференції**

29 листопада 2016 року
м.Рівне

Відповідальна за випуск – Колупаєва Т.Є.

Комп'ютерна верстка – Соловей Л.М.

Формат 60x84/16 . Папір офсетний.
Гарнітура Times New Romans.
Ум. друк. арк.. 21,6. Тираж 100 прим.

Видруковано: Кафедра педагогіки початкової освіти РДГУ
вул. Остафова, 31, каб. 02, м. Рівне, 33000
тел. 0-362-62-00-84